

בש"פ 7269/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

**בבית המשפט העליון
בש"פ 7269/16**

כבוד השופט מ' מוז

מדינת ישראל

לפני:

המבקשת בבש"פ 16/2016

והמשיבה בבש"פ 8029/16:

נ ג ד

פלוני

המשיב בבש"פ 16/2016

והמבקש בבש"פ 8029/16:

בקשה להארכת מעצר ב-45 ימים וערר על החלטת בית
המשפט המחווי מרכז-לוד (כב' השופט ד' מושק-
מרום) במת"ה 947-01-16 מיום 26.9.2016

תאריך הישיבה: כ"ג בתשרי התשע"ז (25.10.2016)

בשם המדינה:עו"ד רחל אבישר-אבלס;עו"ד יעל עצמן

בשם המשיב בבש"פ 16/2016

והמבקש בבש"פ 8029/16:עו"ד ציון אמיר;עו"ד אמיר קידר

החלטה

1. שני היליכים: בקשה המדינה להארכת מעצר שלישית של המשיב בבש"פ 16/2016 (להלן: המשיב), ב-45 ימים, החל מיום 1.10.2016 או עד למתן פסק הדיון בתפ"ח (מרכז-לוד) 932-01-16, לפי המוקדם; וערר המשיב על החלטת בית משפט קמא לשוב ולהורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו (בש"פ 8029/16).

2. ביום 3.1.2016 הוגש נגד המשיב, ליד 28 1998, ונגד נאשם נוספת (להלן: בן אוליאל) כתוב אישום הכלול
עמוד 1

שmeno אישומים בגין עבירות שבוצעו על-ידם במסגרת פעילות ארגון טרור כחלק מפעולות של התארגנות פעלים קיצוניים המבקשת לקדם תפיסה אידיאולוגית שמטרצה ערעור יציבותה של מדינת ישראל באמצעות הפעלת טרור ואלימות נגד האוכלוסייה הלא-יהודית. האישום הראשון מייחס לשני הנאים עבירה של חברות בארגון טרוריסטי; האישום השני מייחס לבן אוליאל שלוש עבירות רצח, שתי עבירות ניסיון רצח, ועבירות הצתה וקשרת קשור לביצוע פשע מניע גזעני (בהתיחס לאירוע הצתה, רצח וניסיון לרצח של בני משפחת דואבשה בכפר דומה שבשומרון), ואילו למשיב מיחסת באותו אישום עבירה של קשרת קשור לביצוע פשע מניע גזעני בשל מעורבותו בתכנון אירוע הרצח בכפר דומה אף שלא בוטף לא נטל בו חלק פעיל. בנוסף, מואשם המשיב לבדוק - 6 האישומים הננספים שככבות האישום בשורה ארכאה של עבירות: הצתה (3 עבירות), השחתת פני מקרקעין והשחתת פני מקרקעין מניע גזעני (4 עבירות); הייך בזדון מניע גזעני (16 עבירות); וכן עבירות של קשרת קשור לביצוע פשע, הצתה, עלבן דת מת מניע גזעני ופגיעה ברגשי דת - בקשר עם הצתה ורישוס כתובות נאצה בכנסיית הדורמיציון בעיר העתיקה בירושלים. פירוט עובדות כתוב האישום הובא בהרחבה במסגרת ההחלטה מיום 29.8.2016 על הארצת מעצרו הקודמת של המשיב (בש"פ 5859/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2016, הלן: بش"פ 5859/16) וכן צורך לחזור כאן על פרטי הדברים.

3. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרם של הנאים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בהסכמה המשיב הוארך מעצרו עד להחלטה אחרת ובית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסוקיר מעצר בעניינו.

ההחלטה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ניתנה ביום 17.7.2016, ובה דחה בית המשפט המוחזק את טענותיו לכرسום בתשתיות הראיית הלכואורית נגדו. בית המשפטקבע כי מרבית הפרטים המפלילים נמסרו על-ידי בחקירות שבahn לא הופלו נגדו אמצעי חקירה מיוחדים על-ידי שירות ביטחון כלל, וכי עליה לכואורה מכלול העדויות שהמשיב היה שותף מלא לתכנון הפיגוע בבית משפט דואבשה בכפר דומה ואף היה אמור לצאת ולהשתתף בעצמו בביצוע הפיגוע. בית המשפט המוחזק התרשם כי נוכחות המלצות שירות המבחן והמסוכנות הרבה הנש��ת מן המשיב הנלמדת מכך שהוא העבירות המוחסנות למשיב בוצעו, לכואורה, על רקע אידיאולוגי ורך בסיס חלון לא הסתיים באבידות בنفسו, לא ניתן לשקל חלופת מעצר בעניינו ואין מנוס מלעכזרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, חרף תנאי המעצר הלא קלים וההשפעה על מצבו הנפשי של המשיב.

4. משפטו של המשיב לא הסתיים בתום 6 חודשים מעת שהוגש כתוב האישום נגדו, וביום 10.7.2016 האריך בית משפט זה את מעצרו בהסכמה ב-45 ימים החל מיום 3.7.2016 או עד למתן פסק הדין בעניינו, לפי המוקדם (בש"פ .(4969/16

5. ביום 31.7.2016 הגיש המשיב ערער לבית משפט זה על החלטת בית המשפט המוחזק לעכזרו עד תום ההליכים בו ציין, בין היתר, כי הוא אינו טוען נגד קיומן של ראיות לכואורה באישום השני (הפיגוע בדומה) אך הוא סבור כי ניתן משקל יתר לחלקו באירוע המתואר, וכי מנגד לא ניתן משקל מספיק לשימוש שנעשה באמצעות מיוחדים במהלך חקירותו ולמצבו הנפשי בעקבות השימוש באמצעותם אלו. עוד הlion המשיב על קביעתו של בית המשפט המוחזק לפיה אין לבחון חלופת מעצר בעניינו, משום שלגישתו של המשיב יש סתרות פנימיות בתסוקיר השני ביחס למסוכנות הנש��ת ממנו ומשום שירות המבחן לא התיחס להתרדרותו הנפשית ולסיכון השיקום שלו. ערער זה נדון יחד עם בקשה המדינה להארצת מעצרו של המשיב ב-45 ימים נוספים (בש"פ 5859/16).

6. בדือน שהתקיים ביום 7.8.2016 בפני השופטת א' חיות, הגיע המשיב בהסכמה מסמך עדכני של פסיכיאטרית מטעם בדבר מצבו הנפשי הקשה. המדינה נתבקשה לעורוך בירור בעניין זה, וביום 9.8.2016 הגיעה המדינה הודעה מעודכנת לגבי התייחסות שירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס), בעקבותיה נתבקש שירות המבחן להגיש תסוקיר מעוצר עדכני ומשלים. בתסוקיר המשלים שהוגש ביום 21.8.2016 המליץ שירות המבחן, בוגד למלצתו הקודמת, לשקל אפשרות שחררוו של המשיב למעוצר בפיקוח אלקטרוני בבית סבו וסבתו בבית שמש, ולצורך גיבוש המלצה בעניין זה ביקש שירות המבחן ארוכה בת שלושה שבועות. בעקבות תסוקיר זה, הורה בית המשפט לצדים להודיע האם מוסכם עליהם שהערר בבש"פ 5859/16 "מחק ומעצרו של המשיב יוארך בהסכמה עד ליום 18.9.2016, על מנת שלקראת אותו מועד תשקל המדינה, על-פי התסוקיר הנוסף שיוגש, את עמדתה לעניין הארכת מעוצר נוספת של המשיב. ביום 24.8.2016 הודיעו הצדדים הצדדים כי הם דוחים את ההצעה.

ביום 29.8.2016 החליט בית משפט זה לדחות את עררו של המשיב בעניין מעצרו עד תום ההליכים ולקבל את בקשה המדינה להאריך בשנית את מעצרו ב-45 ימים החל מיום 17.8.2016 או עד למתן פסק הדיון בעניינו. בית המשפט מצא כי לא ניתן לשחרר את המשיב ממעוצר במהלך ההליכים המשפטיים נגדו, וכי אף לא ניתן להשג את מטרות מעצרו בדרך שפוגעתה בחירותו תהיה פחותה יותר וזאת בשל המסתכנות הרבה הנש��פת ממנו הנולדת מהעבירות החמורות המיוחסות לו שביצעו "מניעים אידיאולוגיים וצעוניים, לאור זמן ובאופן חוזר ונשנה", וכן בשל חוסר האפשרות ליתן בו אמון, בין היתר נוכח העובדה כי בעבר הפר תנאים מגבלים שהטיל עליו בית המשפט בתיק אחר (פסקה 15).

לצד זאת, קבע בית המשפט כי נדרש לבחון את ההתקפות שחלו לאחרונה בנוגע למצבו הנפשי של המשיב, כעולה מהtasokir המשלים שהגיש השירות המבחן ביום 21.8.2016, וכי יש לאפשר לשירות המבחן לבצע את הבדיקה שביקש, אך זאת תוך הדגשה שהדבר לא יתרחש באופן כלשהו כתמייה באפשרות של שחרור העורר לחלופת מעוצר (פסקה 19).

7. ביום 13.9.2016 הוגש התסוקיר המשלים האמור לבית המשפט המחויז אשר בסיכון המליץ שירות המבחן להעביר את המשיב למעוצר בפיקוח אלקטרוני בביטם של סבו וסבתו בבית שמש, תוך מניעת יצירת כל קשר עם הסביבה החיצונית, וזאת לאור קשיים במצבו הנפשי והתרשםות שירות המבחן מהמפקחים המוצעים. ביום 19.9.2016 התקיים דיון בפני בית משפט קמא בשאלת מצבו הנפשי של המשיב ואפשרות שחררו לחלופת מעוצר, ובו יום 26.9.2016 ניתנה החלטת בית המשפט בה שב והורה בית המשפט על מעוצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט קבע כי לא ניתן לתת במשפט אמון שיכבד איסורים ומגבלות שיטיל עליו בית המשפט וכי קיים ספק באשר ליכולתכם של חלק ממקחיו להפעיל עליו את סמכותם. בית המשפט שקל את מצבו הנפשי של המשיב ומצא כי שב"ס מודיע לצורך במעטב מקטזוי רצוני אחר מעצרו, וקבע כי האינטרס הציבורי מחיב הורתנו במעוצר בהארכתו בשל המסתכנות הנש��פת ממנו לציבור.

8. בהתקרב ממועד חלוף הארכת המעצר השנייה של המשיב, ביקשה המדינה את הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים נוספים ואת מעצרו של בן אוליאל ב- 90 ימים. מעצרו של בן אוליאל הוארך בהסכםתו עוד ביום 27.9.2016, וב-90 ימים. ואשר למשיב, לבקשת בא-כוכוז נדחה הדיון בעניינו ליום 25.10.2016, ובהסכםתו הוארך מעצרו עד למועד הדיון האמור. בימי לבני, ביום 18.10.2016, הגיע המשיב עורך על החלטתו האמורה של בית משפט קמא ביום 26.9.2016 להוtier על כנה את החלטתו על מעוצר המשיב עד לתום ההליכים. עורך זה נקבע לדין לפני יום 25.10.2016 יחד עם הבקשה להארכת מעצרו של המשיב.

9. בבקשתה להארכת מעצר המשיב נטען כי למשיב מიוחסות עבירות חמורות שהמניע לביצועו אידיאולוגי וגזעני ושנשתינו בפגיעה ברכושם של פלסטינים ובקדשי דת נוצריים, וכי הקשר שקשר המשיב עם בן אוליאל אף הוביל למותם של זוג הורים ותינוק ולפצעיה קשה של פעוט נוספת. עוד נזכר כי תסקיורי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המשיב מצבאים על כך שהמשיב הפך פעים את תנאי שחרורו בהליך פלילי אחר המתנהל נגדו. לאור כך, נטען, לא ניתן לתת המשיב את האמון הדרוש לצורך שחרורו ממעצר. המדינה מצינית כי העיכוב במשפטו של המשיב נובע בעיקר מההליכים רבים הנוגעים לייצוגו ולתנאי מעצרו, ובשל בקשות בא-כוחו לדחיתת הדיונים נוכח חומר החקירה רחוב ההיקף הקיים לשיטות בתיק זה. לבסוף נטען כי נקבעו בתיק 20 מועדים לדינוי הוכחות החל מחודש נובמבר ועד לחודש פברואר 2017, ולפיכך יש להאריך את מעצרו של המשיב מבוקש.

לעומת זאת, נטען בערר המשיב כי נפלו פגמים בהחלטת בית משפט קמא המצדיקים ביטול ההחלטה והעברת המשיב למעצר באינטרנט, כפי המלצה שירות המבחן בתISKIRO האחרון מיום 13.9.2016. בעיקרים של דברים נטען כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספק להמלצת שירות המבחן כאמור, וכי החלטת בית המשפט, בבקשת המדינה, לעין בחומר סודי במעמד צד אחד מנוגדת לכללים שנקבעו בפסקה, ומילא לא היה מקום להסתמכות בית המשפט על חומר סודי זה בהחלטתו.

10. שני ההליכים נשמעו לפני ייחדיו, אף כי תוך הפרדה דיןונית באשר לティעוני הצדדים בכל אחד מההליכים.

א. הבקשתה להארכת מעצר - באת כוח המדינה הפניה לנימוקי הבקשתה, תוך שהדגישה כי העיכובים עד כה בניהול ההליך העיקרי נקבעו בשל בעיות ייצוג של ההגנה ובקבשות דחיה מטעם הגנה לצורך הליכים לגילוי ראייה, וכי ביןתיים נקבעו 20 דיוני הוכחות עד לפברואר 2017. הודגש כי התביעה ובית המשפט עושים מאץ מרבי לקידום הליכים בתיק העיקרי. נוכח האמור, ולאחר החומרה הרבה של העבירות המוחשיים למשיב, קיימת לדבריה הצדקה להארכת מעצרו. מנגד, נטען על ידי באי כוח המשיב כי גישת המדינה מהווה התעלמות מהוראות החוקukkan לעניין מגבלות על משך המעצר עד לתום ההליכים, וכי חומרת העבירות שלעצמה אין די בה כדי להצדיק הארכות חוזרות של המעצר, ובמיוחד כאשר מדובר בקטין. כן נטען כי הדוחות לא היו מהלך שנועד ליצור סחבת בהליך אלא אילוץ שנבע מהתנויות וכי חלק מהדוחות מקורן בבקשתו של בן אוליאל. בתגובה צוין כי בתוך ימים אחדים (ב- 28.10.2016) ימלאו למשיב 18 שנים והוא ייחל להיות קטין.

ב. הערר לעניין המעצר - באי כוח המשיב הפנו לטענותיהם בכתב הערר כאמור. הודגש כי בתISKIRO האחרון מיום 13.9.2016, בגין תסקירים הקיימים, המליץ שירות המבחן על חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, וכי אין בסיס לטענות התביעה כי המשיב אינו ראוי לאמון בשל הפרת תנאים בעבר, ומכל מקום "דברים משתנים" והביקורת צריכה להיות עצושווית. נטען כי בית משפט קמא לא התמודד עם האמור בתISKIRO אלא הסתמן על המידע הסודי שהציג לו, ללא הצדקה ובגיגוד להלכה לפיה רק במקרים חריגים יזקק בית משפט למידע סודי בהליכי מעצר. כן נטען כי השופטת חיות בהחלטתה בש"פ 5859/16 (פסקאות 6-7) לא שלה חלופת מעצר בעניינו של המשיב אלא הורתה על עיריכת תISKIOR משלים, וכי בהחלטתה לדוחות את הערר על מעצר המשיב היא הסתמכה על התסקירים הקיימים שלא המליצו על חלופת מעצר.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי את ההחלטה בית משפט קמא מושא הערר יש לקרוא יחד עם החלטתו המקורית על מעצר המשיב עד לתום ההליכים ויחד עם ההחלטה השופטת חיות, המבוססת את מסוכנותו של

המשיב ושוללות חלופת מעצר. נטען כי אין לתת כל אמון במשפט אשר הפר בעבר באופן שיטתי ומתרשם את תנאי מעצרו המינהלי, וזאת תוך שותפות ומעורבות של הוריו, המיעדים לשמש כמפתחים. בנסיבות אלה, המגבלות שהציגו שירות המבחן אין בנות-ביצוע. באת כוח המדינה ציינה כי נגד המשפט מתחנלים שני הליכים פליליים בגין הפרת התנאים כאמור בעת מעצרו המינהלי, וכי גם בעת מעצרו הוכחית ההחלטה המשפט חוסר אמיןות מובהק. אשר לחומר הסודי, נטען כי ניתן לבסס את מעצר המשפט גם ללא החומר הסודי, וכי החומר הסודי כולל גם מידע חדש, לאחר החלטת השופטת חיות, המבוסס את העדר האפשרות לתת אמון במשפט. לבסוף נטען כי קיימן פער בלתי מוסבר בין התסקיריים מיוני ומספטمبر של שירות המבחן, הן ביחס למסוכנותו של המשפט ושלילת חלופת מעצר והן ביחס למצבו הנפשי.

דין והכרעה

11. לאחר בchina ועין הגעתו לכלל מסקנה כי יש לדחות את עrr המשפט נגד ההחלטה בדבר המשפט מעצרו, יש להיענות לבקשת המדינה להארכת משטר המעצר ב- 45 ימים.

12. אכן, כתעתת המדינה, יש לקרוא את ההחלטה בית משפט קמא מושא עrr המשפט לעניין המשפט מעצרו יחד עם ההחלטה המקורית על מעצרו מיום 17.7.2016 יחד עם החלטתו של בית משפט זה בdish פ 5859/16 על דחיתת העrr על ההחלטה המקורי. החלטות אלה כולן מבססות את מסוכנותו של המשפט ושלילת חלופת מעצר.

13. קשה להפריז בחומרת המעשים והעבירות המיוחסים למשפט, כעולה מכתב האישום. ואלה מażת הדברים שנקבעו לעניין זה בהחלטת השופטת חיות אשר דחתה את עrr המשפט על מעצרו:

"בעניינו המסוכנות הנש��פת מן העורר נלמדת מן העבירות הקשות המיוחסות לו, אשר בוצעו על פי הנטען ממניעים אידיאולוגיים ו哉עניים, לאורך זמן ובאופן חוזר ונשנה. על השטייכותו של העורר לארגון מסוכן הנוקט באמצעות טרור ואלימות במטרה לזרע אימה ופחד בקרב האוכלוסייהala יהודית ועל המניעים האידיאולוגיים העומדים מאחוריו השטייכותו זו, ניתן ללמידה לאורה מדברים שאמר למדוברים שהיו עמו בתא המעצר בפניהם פרש את 'משנתו' ואותם ניסה לשכנע - בניגוד גמור לדברים שאמר לשירות המבחן - כי יש להרוג ערבים, גם אם הם חפים מפשע, לשם הרתעה וכי זהו 'רצון השם'..."

באבחון הפסיכולוגי שנערך לעורר צוין כי יש לו 'נכונות אישית לאקטיביות - לתוכנות - למלחמה' נגד מי שנתקפים אצלו כאובי הקולקטיב שלו'. אלא שעיל פי כתוב האישום נכונותו זו תורגמה, לכואורה, לאלימות הקשים המיוחסים לו ובهم: עבירות רבות של השחתה והצתה של רכוש על כל הסיכון הכרוך בכך לח' אדם ולצד כל אלה האירוע החמור מכולם המתואר באישום השני והוא - הצתת הבתים בכפר דזמא על יישוביהם, פיגוע שבו היה העורר מעורב לכואורה ברמת התקנון וההכנות הגד שלבසוף לא השתתף ביצוע עצמו. שירות המבחן העירק בהקשר זה כי תפיסות העולם שבהן מחזיק העורר עלולות לגרום לעורר ולפיה הסיכון נשחק פמן לביצוע עבירות בעtid הוא נמן, אך שפורטה בהקשר זה באבחון הפסיכולוגי שנערך לעורר ולפיה הסיכון נשחק פמן לביצוע עבירות בעtid הוא נמן, אך נראה כי שירות המבחן הגיע למסקנותיו זו לאחר שבחן את מכלול הנתונים הנוגעים לעורר ובهم - אופי העבירות המיוחסות לו והיקפן, תפיסותיו האידיאולוגיות הקיצונית, וכן את העובדה כי מדובר בעורר אשר עבר הפר תנאים מגבלים שהטייל עליו בבית המשפט בתיק אחר והtentel ללא כל מסגרת מוסדית או הורית...". (dish פ 5859/16, פסקה (15).

14. על כך יש להוסיף כי כאשר עסקין בעבירות המבוצעות ממעוניים אידיאולוגיים-גזעניים, החשש להישנות המעשיםطبع בנסיבות המעשים, שכן אין מדובר בעבירות אלימות "רגילה" שהיא תוצר של סיטואציה מקרית, התפרצויות אלימה על רקע אקרים כזה או אחר, או בנסיבות תנובה, אלא בפעולות יזומה ושיטתיות לאורך זמן שנوعדה לשרת את תפיסת העולם המעוותת שבסיסו המעשים. בית משפט זה עמד לא פעם בעבר על כך כי עבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי עשויות להheid, מעצם אופיין ונסיבותיה, על מסוכנות עתידית של מבצען (ראו למשל: בש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' הכהן, פסקה 10 (15.1.2012); בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' ابو סאלח (19.10.2015); בש"פ 2806/14 מדינת ישראל נ' ריכטר, פסקה 14 (16.4.2014); ולאחרונה ממש: רע"ב 6914/16 סביר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.10.2016)). עמד על כך בית משפט זה גם בעניינו של המשיב עצמה עת דחה את ערונו על מעצרו (בש"פ 5859/16, פסקה 14).

15. אמנם כן, שירות המבחן בתסקיוו האחרון המליך על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית סבו וסבתו, תוך "מניעת יצירת כל קשר עם הסביבה החיצונית בכל דרך שהיא, כולל תקשורת טלפון ו인터넷". אלא שקשה ליישב את המלצת שירות המבחן האמורה לא רק עם עובדות ונסיבות המקירה אלא גם עם מסקנותיו והמלצותיו הקודומות, בהן עמד בין היתר על מסוכנותו הרבה של המשיב ועל העובדה כי מדובר למי אשר בעבר הפר תנאים מגבלים שהטייל עליו בית המשפט והתנהל ללא כל מסגרת מוסדית או הורית.

אין גם כל משמעות לתנאי המוצע על ידי שירות המבחן, בדבר מניעת כל קשר עם הסביבה, כאשר לא ניתן לתת כל אמון במשיב, אשר הפר בעבר שוב ושוב תנאים מגבלים דומים שהוטלו עליו, תוך מעורבות ושותפות של הוריו - המוצעים גם הפעם כמק玷. הודגש לא פעם כי שחרורו לחופת מעצר מחיב בראש ובראשונה מתן אמון בנאש כיעילה בקפידה את התנאים המגבילים שיוטלו עליו, ומtan אמון במק玷 כי יפרקו על כבוד התנאים המגבילים. כאשר מדובר בעניינוiami שהפר בקשר הקרוב ברגל גסה את התנאים שהוטלו עליו, תוך מעורבות וסיעור הוריו-מק玷, ואשר ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן. לא לモטור להזכיר לעניין זה את הפעם, עליו עמדה השופטת חיות בהחלטתה, בין דבריו של המשיב לשירות המבחן לדברים שאמר לדודוב בתאו (ראו ביצוט בפסקה 13 לעיל), מהם עולה גישה מניפולטיבית המחזקת את חוסר האמון במשיב.

16. אשר לחומר הסודי. אין סבור שבנסיבות העניין נפל פגם בכך שבית משפט קמא עין בחומר הסודי. מכל מקום, עיינתי גם אני בחומר, בהסתמך בא כוח המשיב. אך יש בחומר בין היתר כדי לחזק את המסקנה שלא ניתן לתת אמון במשיב, אלא שאין סבור שמסקנה זו מבוססת היבט גם בלעדיו החומר הסודי כמפורט לעיל, וממילא אין רואה צורך להאריך בכך.

17. ומכאן לבקש המדינה להארכת מעצר המשיב ב- 45 ימים נוספים.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך לשמור שלום הציבור ותקינות הרליה המשפט. במסגרת זו על בית המשפט לחתם דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המוחסנות לנאים ולמידת המסוכנות הנשקפת מהם, כמו גם לעוצמת עלות המעצר הסטטוטוריות המתיקיות בנאים (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניהיב (12.7.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016)). כאשר מדובר בנאים קטין, יש מקום לבחון במשנה תוקף את האפשרות של חלופת מעצר,

כל שנית לאתר חלופה שלא יהיה בה כדי לסקן את שלום הציבור ולענות על החשש לשיבוש ההליך. עם זאת, כפי שנקבע לא פעם, קטינות אינה מקנה חסינות, ובהעדר חלופה הולמת לא יהיה ממעצרו של הקטין מאחורי סורג ובריח (בש"פ 7406/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (25.9.2016)).

18. בעניינו, אין למעשה מחלוקת כי העיכובים עד כה בניהול ההליך נבעו בשל בעיות "ציג של ההגנה ובקשות דחיה מטעם ההגנה לצורכי הליכים לגילוי ראייה. בינתיים גם נקבעו 20 דינרי הוכחות עד לפברואר 2017. בנסיבות אלה וכן המ██וכנות הרבה הנשקפת המשיב וחומרת העבירות המียวחות לו, ובהעדר חלופת מעצר הולמת ממפורט לעיל, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב, שמהר (28.10.2016) יהפוך לבגיר.

19. סוף דבר: ערך המשיב על החלטת בית משפט קמא לשוב ולהורות על מעצרו עד לתום הליכים נגדו (בש"פ 8029/16 - נדחת). בקשה המדינה להארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 7269/16) - מתקבלת. מעצר המשיב יוארך אפוא ב-45 ימים, החל מיום 1.10.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח (מרכז-lod) 932-01-16, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ז (27.10.2016).

שפט